

ST. AUGUSTINE
Student Parish
MAGAZINE

2025-2026

Sint Augustinus Studentenparochie

Radesingel 4

9711 EJ Groningen

Studentenpastor drs. Arjen K.H. Jellema, pr
pastoorakhjellema@gmail.com www.sintaugustinus.nl

Inhoudsopgave

Over de studentenparochie	4
<i>Even voorstellen: Studentenpastor drs. Arjen K.H. Jellema, pr.</i>	7
Vieringen	8
Liturgy	9
Holy Year: a new beginning	9
Even voorstellen: Studenten	12
Studenten aan het woord	18
Wat we organiseren – What we’re organising	27
Maandag - adoration	27
Donderdag – get together	30
Do-Cat.....	31
Boekenclub.....	32
Sinterklaas	33
Avond van Barmhartigheid.....	33
To the theatre with the Student Parish	34
Night Fever op donderdag 14 augustus.....	34
Pelgrim – Pastoor Arjen.....	35
Annual returning events.....	39
New Year’s reception / Nieuwjaarsborrel	39
Shrove Tuesday	39
Prayer traditions International Rosary in May and October	39
Aanbidding en wake op Witte Donderdag	40
Zaterdagavond.....	40
Upcoming events	41
Heede.....	41
Zomerbedevaart.....	42
Weekagenda van de kerk	43

Over de studentenparochie

Opgericht in 2013 als Studentenparochie St. Augustinus, zijn wij de enige Rooms-Katholieke studentenparochie in de stad Groningen. Formeel gezien zijn wij een parochie en zo hebben wij een andere structuur dan andere studentenverenigingen. Elke week, en met name op donderdag, organiseren wij verschillende activiteiten. De groep deelnemers aan onze activiteiten is heel divers: studenten, en jonge professionals van over de hele wereld, en natuurlijk ook uit Nederland. Wij zijn bovendien een ruimdenkende groep, wat betekent dat het niet noodzakelijk is dat je katholiek bent om aan onze activiteiten deel te nemen.

About the Student Parish

Founded in 2013 as the St. Augustine Student Parish, we are the one and only Roman Catholic student parish in the city of Groningen. Officially, we operate as a parish, which means our organizational structure differs from that of most other student organizations. Every week, generally on Thursdays, St. Augustine hosts a wide range of activities. Our participants come from diverse backgrounds, including bachelor, master and PhD students, but also young professionals from the Netherlands and all over the world. Moreover, we are a very open-minded group, you do not need to be a full-fledged Catholic to join our activities. Everybody is welcome!

*Even voorstellen: Studentenpastor
drs. Arjen K.H. Jellema, pr.*

Pastoor Arjen Jellema heeft voor zijn doctoraalstudie theologie in Utrecht, in Groningen de doctoraalbullen voor Geschiedenis en Mediaevistiek behaald en de universitaire lerarenopleiding afgerond. Sinds zijn wijding in 2014 is hij werkzaam als studentenpastor,

waarna hij in oktober 2017 werd benoemd tot pastoor van de studentenparochie en pastoor van de Heilige Hildegard-parochie. Hij is bij de wekelijkse activiteiten van de studentenparochie betrokken, waarbij hij doorgaans de avonden verzorgt of participeert in de Bijbelstudie. Daarnaast organiseert hij de jaarlijkse bedevaart-excursie en culturele activiteiten. Tweewekelijks is hij de voorganger in de Engelse Mis en wekelijks in de viering op de donderdagavond. Daarnaast is hij bereikbaar voor alle pastorale vragen. Je kunt bij hem terecht voor een persoonlijk gesprek, een biecht, geloofsvragen en informatie over katholiek worden.

Father Arjen Jellema holds a master's degree in history and mediaeval studies from the University of Groningen. He then studied theology in Utrecht. After his ordination, he assumed the role of student parish chaplain in 2014. From October 2017 onwards, he has been serving parish priest of the St. Augustine and of the St. Hildegard parish in the city. He manages most of our weekly activities, where he is an active participant on our evenings and in Bible study. Additionally, he organizes the annual pilgrimage and other cultural events. He celebrates English Mass every fortnite and leads the weekly the Mass on Thursday evenings. For any pastoral care, personal

conversations, confessions, questions about faith, or guidance on becoming a Catholic, you can reach out to him by phone or email. He is more than willing to assist you with any spiritual matters.

If you do want to contact him, you can do so via:
pastoorakhjellema@gmail.com / 06-53260087

Vieringen

Als studentenparochie proberen we veel te organiseren, er zijn catechesemomenten, Bijbelstudie en veel momenten van ontmoeting en gezelligheid. Heel belangrijk is ook om samen de Eucharistie te vieren.

Zo is er iedere zaterdag een Engelse Mis in de St Jozefkathedraal aan de Radesingel. Deze viering begint om 17.00 uur en wordt door veel studenten bezocht. Op de zaterdag tussen 16.00 en 17.00 uur is er ook biechtgelegenheid. Ook is het altijd mogelijk met de studentenpastor een afspraak te maken voor een biechtgeprek op een ander moment. Ook iedere donderdagavond om 19.00 uur wordt er Eucharistie gevierd voorafgaande aan de bijeenkomst, de eucharistie wordt afwisselend in Nederlands en Engels gevierd. Op iedere maandagavond is ervan af 19.30 uur een uur aanbidding in de Sint Jozefkathedraal georganiseerd door leden van de studentenparochie. Na afloop is er een borrel.

Liturgy

Like we mentioned, as a student parish we do a lot of things. Including catechesis, Bible study and many social activities. However, it is very important to also celebrate the Eucharist together. Every Saturday at 5 p.m., an English Mass is held at the Sint Jozefkathedraal, located at Radesingel 4 in the center of the city. For those seeking confessions, there is a dedicated hour every Saturday from 4 p.m. to 5 p.m. before the Mass begins.

Furthermore, we also celebrate Mass on Thursdays at 7 p.m. with the Student Parish. The mass celebrations alternate between English and Dutch.

Finally, every Monday, we organise a Holy Hour, where we participate in adoration of the Most Blessed Sacrament. This also takes place at the Sint Jozefkathedraal at 7.30 p.m. Afterwards, we sometimes go out for drinks together.

Holy Year: a new beginning

At the beginning of a new academic year, questions about what the upcoming months will bring, what will happen in our own society and the world around us always seem to arise. There is quite a lot to worry about. The ongoing war in the Ukraine being one of them, as well as the food shortage and continuing bloodshed in Gaza to which the world now seems to be finally

responding to with outrage and protest. Among other areas of concern, we've seen the impact of the governmental changes in the United States; we're experiencing the consequences of climate change worldwide. I think many of you have sometimes wished that the world could be different – fresher and newer, without all the evil and misery. The desire to see the world as God intended it in the beginning.

Now, this desire is not one that exists only within our time and society. The desire for a renewed world – to leave the old behind and, as it were, start anew, has existed throughout history. The fact that 2025 is being celebrated as a Holy Year can also be associated with this desire for renewal and change.

Holy Years have a very long history, so long that historians are even hesitant to pinpoint the precise date of the first Holy Year. We know for certain that the year 1300 was declared a Holy Year because a mural by Giotto in the Basilica of St. John

Lateran commemorates this. The Holy Year is a centuries-old tradition, therefore, that goes back to Jewish roots. Within the Jewish experience, it was primarily about restoring human relationships and giving attention and rest to the land. Every seventh year was considered a Sabbath year, meaning that fields could not be sown and vineyards could not be tended to. People had to live off the land's spontaneous yield. Every 50 years, after seven Sabbath years, one observes a Jubilee year. On the tenth day of the seventh month, the sounding of the shofar (a lamb's horn) marks the beginning of the Jubilee year.

Since in the sixth year, the land produces enough for three years, there would be no poverty – even though the land is not tilled in a Sabbath year. In the Jubilee year, slaves and prisoners were freed, debts were forgiven, and land was returned to its rightful owner. Land was not allowed to be sold in perpetuity. This was a way to commemorate that all land ultimately belonged to God (Leviticus 25:23). It also explains the need for Jewish slaves to be freed, especially if they had fallen into slavery due to debt. Traditionally, Christian Holy Years are more concerned with balancing personal life and freeing oneself from accumulated debt through forgiveness.

Within the Christian tradition, these Holy Years are no longer celebrated every fifty years, but rather every twenty-five. The idea behind this was that, in this way, everyone could experience at least one Holy Year in their lifetime. Traditionally, such a Jubilee year also began on Christmas Eve. This was because redemption began with the birth of the infant Jesus. It would be wonderful to consciously experience the Holy Year 2025. I believe it carries great relevance. That it can call for an honest interaction with each other and with creation. That may inspire us to create a future, filled with possibilities, allowing us to honor the stranger and the refugee. The Holy Year, as a cleansing, allows us to rethink everything that has become so ingrained in us. The call to change all the injustice and renew the world as we know it.

Even voorstellen: Studenten

Mirella

“Hoi, ik ben Mirella en sinds enkele maanden maak ik deel uit van de studentenparochie. Wat me meteen aansprak, is dat ik al langere tijd verschillende gemeenten bezocht, maar vanuit mijn katholieke en orthodoxe achtergrond nieuwsgierig was naar hoe hetatholicisme nu echt beleefd wordt. Door de gesprekken met andere katholieke jongeren ontdekte ik verhalen die me raakten. Ze vertelden wat hen overtuigd had, waarom ze geloven en hoe zij hun geloof vormgeven. Zo kwam ik erachter dat er nog zoveel was wat ik niet wist, en dat heeft mijn geloofsbeleving verdiept en verrijkt.

Een van de activiteiten die mij het meest is bijgebleven, is de stille aanbidding op maandagavond. Een uur lang in stilte bij God zijn, zonder afleiding, alleen in aanbidding, dat vond ik ontzettend bijzonder en waardevol. Daarnaast waardeer ik de vele andere initiatieven, zoals barbecues, bijbelstudies en de Do-Cats. Wat me vooral opviel, is hoe laagdrempelig en uitnodigend alles is. Zo had ik niet verwacht na een bijbelstudie samen te borrelen in de kerk, maar juist dat zorgde voor een bijzondere sfeer van verbondenheid en vriendschap.

Door de studentenparochie heb ik mijn geloof op een nieuwe manier mogen ervaren en heb ik fijne mensen leren kennen.

Daarom zou ik iedere student aanraden om een keer langs te komen, of je nu gelovig bent of niet. Het is een mooie kans om te ontdekken hoe leeftijdsgenoten hun geloof beleven, en misschien zelfs om iets te vinden wat je niet had verwacht.”

Louis

Hallo! Ik ben Louis en ga sinds een jaar of twee naar de kerk in Groningen. Ik werk bij het Leger des Heils als mentor beschermd wonen met mensen uit de gevangenis en van de straat. Bijzonder werk, met mensen die al heel wat ellende van het leven hebben doorstaan. Wat ik bijzonder vind om te merken is dat God ook, of misschien wel juist, bij deze mensen aan het werk is. Ondanks alle zonden en tekortkomingen is God bij hen. Dit doet me nadenken: hoe bijzonder het is dat God van je houdt, ook al ben je niet perfect. En hoe onvoorwaardelijk die liefde is die we zomaar krijgen, net als het leven zelf.

Verder ga ik zondag naar de kerk en soms ook door de week naar een van de activiteiten van de studentenparochie, zoals de aanbidding. In de kerk en in het geloof vind ik rust, maar ook een soort familiegevoel. Je hebt elkaar binnen een kerkgemeenschap niet uitgekozen, maar gelukkig zijn er allemaal aardige mensen! Voor de toekomst hoop ik dat het zo gezellig blijft en dat we elkaar mogen bijstaan in de ups en downs van onze levens. Want zo gaat het nu eenmaal, up en weer down. Een mooie zin uit een gebed vind ik: God komt het volk te hulp dat valt en poogt op te staan. Zo zie ik het ook in

mijn leven, met enige regelmaat val ik en probeer ik weer op te staan. Maar gelukkig hoef ik dat niet alleen te doen. Hopelijk tot snel!

Ryan

When I moved from India to the Netherlands, I expected new challenges: cold weather, unfamiliar routines, and the quiet ache of being far from home. What I didn't expect, at least not right away, was that a year later I'd find something that felt like home.

Joining the youth community at the student parish changed everything. It wasn't just a church group, but a circle of people who listened, laughed, shared meals, and made space for one another's stories. We came from different cultures and beliefs, but somehow, we connected on something deeper. There was always a hint of fun, with inside jokes, last-minute plans, warm dinners, and spontaneous laughter that made things lighter, even in the middle of exams or grey days. What made it special wasn't just the events, but the quiet consistency of being there for each other.

That space gave me more than comfort. It helped me grow. I learned to listen more deeply, to appreciate differences, and to show up for others with honesty and care. It shaped the way I see people and community.

As I moved out of this wonderful city of Groningen to pursue my professional ambitions in Eindhoven, I know I'll miss this place deeply. This is one of those places, the rare kind that stays

with you long after you leave, shaping how you see others, yourself, and what it really means to belong.

Anne-Sophie

Being raised a Catholic, I never really understood what faith meant to me – it was just something I had. Though I have only been a part of the student parish for about a year now, it has become one of the most important parts of my life. I had always been a devoted Catholic. My doubt

began in 2020, shortly after Covid began. A series of devastating events around the world began occurring one after another. I was at an all time low and each day seemed to be worse than the last. Believing became too painful and so I chose to stop having faith – to stop believing that G-d could want any of this. But being Catholic was a part of my identity and I didn't know how to give that up. Moving here in 2022 was like a fresh start, but I wasn't ready to work on my relationship with G-d yet. In 2023, I decided to slowly go back to church but it was intimidating. There was an already existing community and I was not a social person. But something changed. In 2024, I met an exchange student who knew some parishioners and we decided to go to church together. She introduced me to some of the parishioners and suddenly I felt at ease. Meeting a few people gave me the opening I needed to begin going regularly.

At first it was slow – once a month, or whenever I wasn't working. And then it became a routine. I started going weekly and

found the people I felt safest with. Though this last year has been hard work for me with rediscovering my relationship with G-d, it has been more than worth it. I found friend, I found Father Arjen, and I found parts of myself I

thought I had lost. The journey is far from over and I still have a lot of work to do, but I felt something within me shift and I know that G-d is always looking out for us – whether we are aware of it or not. The Church and the Parish were a blessing and I hope it can be the same for others.

Frank

My journey to Seminary

Since I became a practicing Catholic and member of the student parish five years ago, during the corona epidemic, I have been blessed to receive a deepened faith in Jesus Christ. One of the important reasons for returning was to have a community of faith. People to talk to, to learn from, to share experiences of God with, to serve, to debate, to give and receive encouragement from. I can wholeheartedly say that I have received these things in the student parish. However, now my journey in faith must continue as I will be entering the seminary in Utrecht.

Where does a call begin? I think that can only be answered by looking back. I would say that as I was attending church, participating in the sacraments, I felt a desire to celebrate mass. When I wrote these desires down, I came to recognize how deeply I valued the sacraments. In the student parish adoration, which we started three years ago, I am frequently filled with peace being in front of Jesus in the blessed sacrament.

Another aspect of my calling came from service when I volunteered to be a 'buddy' with former inmates via a rehabilitation house, their openness to faith was something that really inspired me. In one conversation with a buddy, I listened to his story, and he made the spontaneous statement (translated): "I could really see you in a confessional" since he could freely share his experiences with me. However, funnily enough he was not Catholic himself but only knew that I was. This statement spoke to me and upon reflection made me see how I wanted to serve people.

I look forward to studying theology and formation, but I do know I am leaving a place that has meant a lot to me and given me great friends and experiences. I especially enjoyed the yearly pilgrimages to Rome, Belgium, and Germany. I wish the best for the student parish and will keep it in my prayers.

Studenten aan het woord

Angelique – Art and Religion: In Hoc Signo Vinces

Back in the ages when only a few could read, those who couldn't were still able to learn about God's grace. The church became a sacred library to them; every fresco, painting and statue served as a page in a divine book that preached without words.

Even in modern times, nothing bests the experience of stepping into a cathedral for the first time; where the silence presses against your chest like a silent prayer, and the light seems to embrace every little piece of art that was crafted in praise to God. Every detail is a word in this grand love letter to our Creator, which is enough to render anyone in a state of awe.

Before I converted to Catholicism, I had always felt enamored by the strength of the cross in Christian art. Imitation is the sincerest form of flattery, and even pieces that don't explicitly feature the cross (but rather the aftermath thereof) like *"La Pietà"* by Michelangelo breathe a timeless and strange melancholy I could only ascribe to that statue.

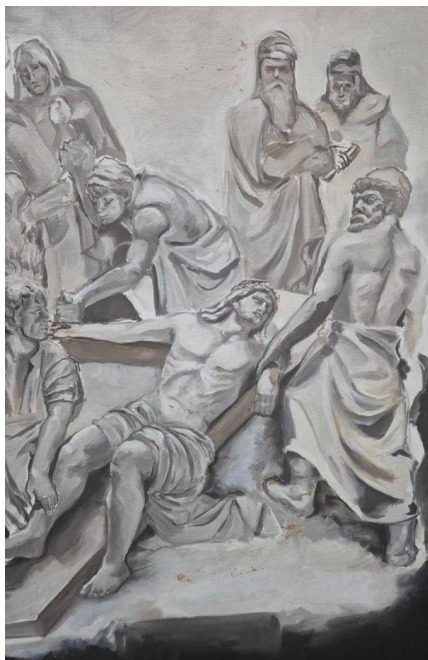

A sketch of Christ carrying a cross made with bister in 2024

So, around the age of seventeen, I felt swayed by the arcane beauty of Christianity and started to attend mass in the st. Jozefkathedraal. While I was quite a rebellious teenager, my art then subconsciously started to shift to pieces reminiscent

of the passion of Christ. So, ultimately, rather eager to get baptized, I introduced myself to pastor Jellema, who eventually took me along to a pilgrimage in Maastricht days before my baptism.

Our pilgrimage began at a cloister. Normally, I'm not easily shaken by art, but this time was different. Standing before the Station of the Cross that depicted Christ being nailed to the wood, I was overcome by sorrow and gratitude. That moment pierced me. It came at a time when I was wrestling with unworthiness, asking if I was

My current progress on the station painting

truly ready for baptism. When I returned home, I felt compelled to confront that moment again. Not just emotionally, but artistically. I needed to translate that overwhelming feeling into something visible, something that might stir others as I had been stirred.

Not with words, but through imagery.

Though I can read, I've come to realize I don't always need words to understand Christ. Catholicism has given me that gift: to feel, to perceive, to contemplate, and to create. And for that, I am grateful. First and foremost, to Christ, and then to His Church, which has brought me into communion with centuries of beauty and truth crafted in His name.

I invite everyone to look upon the Cross not only as a symbol of artistic inspiration, but above all as the profound sign of Christ's sacrifice and love. For the faithful, it is a call to deeper devotion; for the seeker, an invitation to discover the mercy and truth found in the heart of the Catholic faith.

Daniël – Gepakt of ongepakt?

De kerk kent genoeg hete hoefijzers om over te praten, soms een beetje te veel misschien. Daar komt bij dat alles wat met “geloof” of “religie” in het algemeen te maken heeft, nou eenmaal de reputatie heeft van een oneindig diepe put van ruzie en debat. Het is niet voor niets deel van de heilige drie-eenheid van onderwerpen om te vermijden rond de familietafel bij kerst, waarvan de andere natuurlijk seks en politiek zijn. Je zou denken dat je bij religie in elk geval nog praat over het hogere of het absolute. De dingen die er echt toe doen, zoals de epistemologie van Thomas van Aquino of de exegese (dat wil zeggen: grammaticalessen onder de vermomming van Indiana Jones-achtige archeologie) van hele oude teksten die niemand leest, toch? Vandaar dat ik graag mijn steentje bijdraag aan nog zo’n belangrijke discussie: **het pak – een eer aan God of een eer aan onze garderobe?**

Laat ik beginnen met een disclaimer, voordat de barricades worden opgezet: laat deze nederige columnschrijver u niet bang maken om aan te trekken wat je zelf wil. Ikzelf trek soms ook een mooi, duur overhemd aan (!) speciaal voor de mis. Ik vind het juist mooi om te zien dat mensen moeite stoppen in hun uiterlijk om zo het naar de kerk gaan een beetje bijzonderder te maken. Of je het nou groots uitpakt of niet zo aanpakt, naar de kerk gaan is zijn eigen beloning. Plus, onze katholieke traditie kent alle

vormen en maten: van dure priesters met hun soutanes en nette schoenen tot franciscanen in soepjurken en op blote voeten.

Het beeld van de Kerk dat ik altijd heb gehad, is iets wat alle categorieën van het leven overstijgt. Wij mensen doen ons hartstikke best om het leven zo goed mogelijk te leven, en kleding speelt hierbij een belangrijke rol. Je gaat niet zomaar je normale kloffie aandoen bij een formele aangelegenheid. Maar is de kerk iets formeels? Aan de ene kant: ja. In de kerk kom je om het allerbelangrijkste te vieren en te overdenken: de reden waartoe we op aarde zijn. Daar kan best formele kleding bij horen. Maar passen we de kerk dan niet in onze eigen maatstaven van wat “belangrijk” betekent? Zetten we het naar de kerk gaan dan niet in hetzelfde rijtje als business meetings, gala’s of familiefeesten waar je in elk geval moet doen alsof je dingen voor mekaar hebt? Heeft de kerk dan niks te maken met wat er in de kroeg gebeurt of op het voetbalveld op zaterdagochtend? We lopen het risico de zaken te veel van elkaar te scheiden, terwijl het geloof (en dus het naar de kerk gaan) alle aspecten van het leven doorboort.

Het feit dat God door mijn kleren heen kijkt en ziet voor wie ik ben, is een pak van mijn hart.

Gekko Ionacio - The value of a life

One of my earliest childhood memories involves launching toy gliders from atop the Mausoleum of Mărășești. This historic landmark, featured on the 20 RON banknotes as well as in the Romanian passport, was erected to house the remains of more than 5000 soldiers and officers who had fallen during the WWI battle bearing the same name. I’d watch the planes float through the air and land some distance away. My father would gather them once they landed and bring them back up to me.

This cycle would continue until, inevitably, a curator came up to me and requested that I stop, citing the fact

that my “playground” was in fact the resting place of our people’s heroes.

With the occasion of the Student Parish Pilgrimage to Belgium this summer, we got the opportunity to visit the cemetery of Vladslo. This is the sanctuary of more than 26,000 German war dead, victims of the Great War. Idyllic and neat, the rows of impressive oak trees cast their shadows over the ranks of gravestones. For many, myself included, 26,000 is such a vast sum that it is difficult to wrap one’s head around it. Curiosity then stepped in, and I approached one of the stones to read the names inscribed. Time seemed to have stood still as the realization crept in and the gravity of the numbers involved started to dawn on me. Suddenly, it seemed as if, no matter the direction I looked in, the gravestones never seemed to end. I was overcome by an intense feeling of profound grief, as well as disgust at the carnage and brutality of the Great War. An oasis of solace was found as our group began praying the Rosary for the souls of those no longer with us. My sorrow slowly gave way to hope, knowing that these young men have likely found their peace in the embrace of our Heavenly Father. A few families also showed up. In a place full of misery and pain, the whimsical laughter of children would sometimes break through the dense silence. I choose to believe that it made its way to the ears of the fallen. The cost for the lasting peace we now live in is inestimable. Let us never forget the lives of the young men that were tragically hushed out and never take the world we now enjoy for granted.

Jacco - Kransen en Kaarsen

Elk jaar, wanneer de dagen korter worden en de geur van kruidnoten de lucht vult, weten we het zeker: de adventstijd nadert! En wat is er dan gezelliger dan met de hele studentenparochie de handen uit de mouwen te steken om de mooiste adventskransen te knutselen? Het is altijd weer een vrolijk weerzien, compleet met dennentakken die alle kanten op vliegen en hier en daar een kerstbal die een onverwachte duikvlucht maakt. En laten we eerlijk zijn, er is altijd wel iemand die denkt dat die ene tak écht niet meer past, om vervolgens een meesterwerk af te leveren.

Wist u trouwens dat de adventskrans een traditie is die zijn wortels heeft in het 19e-eeuwse Duitsland? Een Lutherse theoloog, Johann Hinrich Wichern, bedacht in Hamburg een grote krans met kaarsen om weeskinderen de dagen tot Kerstmis te laten bijhouden. De vier grote kaarsen staan voor de vier adventszondagen, en de kleinere kaarsen voor de weekdays. Bij ons staat het vooral symbool voor het wachten op de komst van Christus, en eerlijk is eerlijk, ook voor die gezellige uurtjes samen!

Maar we zijn er niet alleen voor Kerstmis hoor! Zodra de lente in de lucht hangt en Pasen nadert, transformeren we de parochiezaal in een ware kaarsenmakerij. Dan staat het in het teken van het versieren van de paaskaarsen! Met wasplaatjes in alle kleuren en maten toveren we eenvoudige kaarsen om tot ware kunstwerken. Het kruis, het alfa en omega, en het jaartal 2026 prijken dan trots op onze zelfgemaakte kaarsen, klaar om het licht van Christus te verspreiden.

De paaskaars is al veel ouder dan de adventskrans. Ze vindt haar oorsprong in de vroege Kerk, waar de grote kaars symbool stond voor Christus, het Licht van de wereld. Tijdens de paaswake wordt de paaskaars binnengedragen in de donkere kerk, waarna het licht zich verspreidt. Een prachtig symbool van hoop en nieuw leven! Onze versgemaakte paaskaarsen worden tijdens deze viering gezegend!

En wat is er nu fijner dan na een dag vol studeren en schermen even lekker met de handen bezig te zijn? Of je nu creatief bent of twee linkerhanden hebt, het maken van kransen en kaarsen is altijd een feest. Het is een moment om te ontspannen, te kletsen, en vooral om samen iets moois te creëren. Want terwijl we bezig zijn, bouwen we niet alleen aan kransen en kaarsen, maar ook aan onze

gemeenschap. En dat is minstens zo waardevol!

Thomas – Saints

As a student parish we not only study the catechesis, we also study the holy men and women inspired by the providence of Christ, the saints. One saint close to our parish is Pier Giorgio Frassati (1901–1925). As one of the patron saint of students, Pier Giorgio set out to spread Christianity in a special

way: to lead people with normal lives to find God through ordinary things, making them extraordinary. Born in 1901 in Turin, Pier Giorgio Frassati was the son of Alfredo Frassati, the founder of La Stampa, a liberal newspaper, and his mother Adelaide Ametis, a well-renowned painter. Although raised in a wealthy family, Frassati was concerned from the start of his life with the fate of those less fortunate. Even as a child, he would give away his possessions to the poor, sometimes even his

shoes on the street. Failing in early school years, his father sent him to a Jesuit school, where his search for meaning deepened. He later studied mining engineering, saying he wished to serve Christ better by working with and for the miners. In 1922, he entered the Dominican Third Order as a layman, taking the name

"Girolamo." He balanced intense prayer with active charity, visiting the sick, the poor, and the marginalized of Turin. His final photograph while mountaineering, pictured below, has "*Verso l'Alto*" written on the back, meaning "To the heights." This has become his motto, encapsulating his approach to life. With steadfast faith, his impending death from polio at age 24 only saddened him because of the pain it caused his parents and friends. Every year, we celebrate his life in the liturgy on July 4.

Frassati encourages you to ask the question: how do we, too, become saints in this world? Through his overwhelming faith, we are invited to climb *to the heights* with him.

Wat we organiseren – What we're organising

Maandag - adoration

Non nisi te, Domine. Nothing but you, Lord. The famous words spoken by St. Thomas Aquinas when asked what he wanted as his reward for his towering collection of writings.

This is exactly what we receive every time we encounter our Lord in the Blessed Sacrament. In the noise and excitement of this world we are offered, if only for a brief hour, a rare and privileged encounter. A meditation to calm ourselves but so much more than that. Unlike meditation, which seeks only to quiet the mind we are given the opportunity to sit face to face with God made present on this Earth and to hear his voice, if we listen.

But how can we listen? Is there any guide which tells us how to hear? Natuurlijk! Sacred scripture is constantly reminding us

how we may have a deep and meaningful encounter with God.
In Silence.

Exodus 14:14 tells us, “The Lord will fight for you; you have only to keep still.”

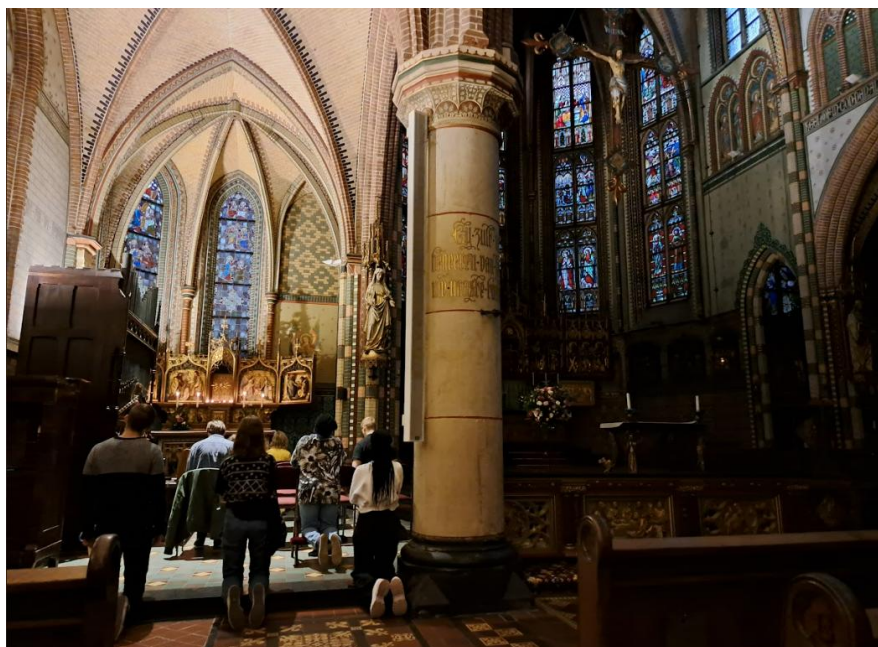
Elijah encountered the Lord in stillness in 1 Kings 19:12, “After the earthquake, fire—but the Lord was not in the fire.
After the fire, a light silent sound.

When he heard this, Elijah hid his face in his cloak and went out and stood at the entrance of the cave.”

And in Isaiah 30:15 we find “For thus said the Lord God, the Holy One of Israel:

By waiting and by calm you shall be saved,
in quiet and in trust shall be your strength.”

Every Monday evening we are given the chance to sit in such stillness with our Lord and to listen. In my own experiences, my

greatest revelations and breakthroughs don't come with a bang or a flash of inspiration. They come quietly as a peace that settles over my life, reminding me that the trappings of this world are not what I seek and that true peace can only be had by settling in close to the Lord and being receptive to the peace only He can offer us.

There are great demands placed on all of us every day, through school, family and work. Adoration gives us a chance to see the Gospel in Luke 10:38 in action. We are presented with the Truth of the story of Mary and Martha. We can hurry through life with much worry and anxiety or we can sit at the feet of the Lord and listen as Mary does.

This coming year you are invited to sit with us each Monday and encounter the profound stillness, peace and love that can only be found in the Adoration of the Blessed Sacrament. And if it suits you we are always looking for more volunteers for the perpetual Adoration which takes place every Monday through Wednesday as someone sits in the presence of the Blessed Sacrament 24 hours a day. (In small shifts of course!)

It can be a cold and often dark world we encounter so remember what Bishop Robert Barron tells us about the source of our spiritual light and warmth, "Stay close to the fire".

Come to Adoration and encounter Him yourself.

Donderdag – get together

Iedere donderdag beginnen we om 19:00 uur met een viering. Daarna is het programma elke week anders. De ene avond hebben we diepgaande Bijbelstudies, waar je terecht kunt met al je brandende vragen. Een andere avond wordt er gepokerd. Soms organiseren we een lezing over paus Leo XIII en speculeren we over waarom de huidige paus voor de naam 'Leo' heeft gekozen. Op weer een andere avond plannen we samen onze volgende vakantie.

Dan is er een avond waarop we filosofische vraagstukken bespreken — onderwerpen zonder eenduidig goed of fout antwoord — wat regelmatig uitmondt in urenlange discussies. En soms spelen we gewoon drankspelletjes.

Of je nu een 'cradle Christian' of een 'convert' bent, protestants, orthodox of katholiek, vol overtuiging of juist vol vragen en op zoek bent: al die mensen vind je in de studentenparochie. Iedere donderdagavond komen we samen, en er is echt voor ieder wat wils.

Als ik op een donderdagavond om me heen kijk, zie ik Engelssprekende studenten die hier hun plek hebben gevonden. Ik zie de introverte jongeman die wat meer aansluiting zoekt, en binnen twee weken helemaal opbloeit. Ik zie de jonge vrouw vol vragen over haar geloof, die er nu open over kan praten met nieuwe vrienden. Ik zie een groepje van vijf à

zes mensen fanatiek spelletjes spelen. En ik zie een dame een vette draak tekenen — awesome, haar wil ik beter leren kennen.

Kortom: als je je donderdagavonden wilt vullen met diepgang, dan is de studentenparochie iets voor jou. Als je ze wilt vullen met gezelligheid, dan ook. En als je gewoon een keer wil langskomen, mensen ontmoeten en een beetje rondsnuffelen — dan is de studentenparochie zéker iets voor jou.

Oh ja, en er is ook bier.

What we're doing every Thursday

1th Thursday

The first Thursday of the month will be dedicated to 'The Saints' series which is followed by discussion.

2th Thursday

The second Thursday will be a do-cat evening or will be centered around catechesis of bookclub-evening.

3th Thursday

The third thursday will be another Bible Study evening. We will read the gospel and discuss about it.

4th Thursday

On the 4th Thursday there is catechesis and several other topics.

5th Thursdays

If there is a fifth Thursday in the month, it will be used for a social event or a guest lecture.

Do-Cat

Het is belangrijk om te weten wat er in de Bijbel staat en het is nuttig kennis te hebben van de Catechismus van de Katholieke Kerk, de leer van de Kerk. Maar hoe geef je handen en voeten

aan je geloof? Hoe kun je vanuit het geloof handelen in bepaalde situaties? Dat leer je allemaal tijdens onze Do-Cat avonden. De Do-Cat is een boek over de sociale leer van de Kerk en gaat dus over de vraag: wat kan ik doen? Eens per maand bespreken we een hoofdstuk uit dit boek. Eerst lezen we de betreffende paragrafen en daarna vatten we deze samen om te kijken of het helder is wat er geschreven is. Vervolgens kijken we naar wat de Bijbel over (een gedeelte van) het thema zegt. Daarna gaan we kijken naar onze eigen situaties en standpunten: hoe zou ik reageren op dit of hoe ga ik om met dat? Deze avonden helpen ons echt om werk te maken van ons geloof en na te denken over onze plek en opstelling in de maatschappij.

Boekenclub

In het nieuwe seizoen starten we een boekenclub. De meeste van onze studenten in onze studentparochie lezen graag in hun vrije tijd boeken. Dit initiatief is gestart om met elkaar te gaan zitten en gezellig te praten over de boeken die ons op het moment inspireren, vermaken en tot het denken zetten. Zo kunnen er tips en interessante informatie

over boeken uitgewisseld worden maar is het ook een leuke manier om elkaar beter te leren kennen.

Deze boekenclub bijeenkomsten worden drie keer per jaar op een donderdagavond georganiseerd.

Sinterklaas

After mass on Saturday in the first week of december, the student parish get together to celebrate Sinterklaas. As secret-Santa's participants will buy gifts for each other and everybody will make, according to Dutch tradition, also a small poem. Traditional Sinterklaas-snacks will be provided!

Avond van Barmhartigheid

In de Adventstijd en in de Veertigdagentijd organiseren wij een Avond van Barmhartigheid. Deze avond helpt om onszelf extra goed voor te bereiden op Kerstmis en Pasen. Bij de avond van barmhartigheid draait het om het bewust ervaren van de liefde die God voor ieder van ons heeft. Deze avonden zijn erg bijzonder. Tijdens de avond van barmhartigheid is er uitstelling van het Allerheiligste. Jezus wil dichtbij ons zijn en tijdens de uitstelling ervaren wij Zijn aanwezigheid; in het Allerheiligst Sacrament wordt Jezus aanbeden. Ook is er de mogelijkheid om kaarsjes aan te steken bij het Allerheiligste om zo heel bewust gebeden, verlangens, intenties en eventuele zorgen bij God neer te leggen. Ook zijn er priesters aanwezig om een gesprek mee te hebben of eventueel bij te biechten en zo het Sacrament van Boete en Verzoening te ontvangen. Verder wordt er een toepasselijke tekst uit het Evangelie gelezen, wat kan helpen bij het aanbidden van God en om stil te zijn bij Hem die Is. Het bijzondere aan deze avond is het open karakter: niks

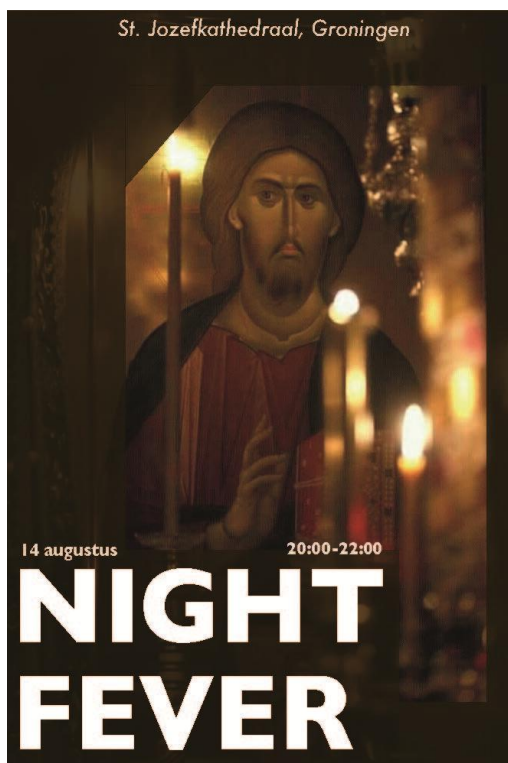
moet. Wees maar gewoon stil. Wees maar gewoon bij Hem. En in die stilte zul je Hem ontmoeten.

To the theatre with the Student Parish

Every year we offer the possibility to visit the theatre together for play or a concert. At this moment it is not (yet) possible to present a selection. But if you are interested in joining, please let us know by sending an email to pastoorakhjellema@gmail.com.

Night Fever op donderdag 14 augustus

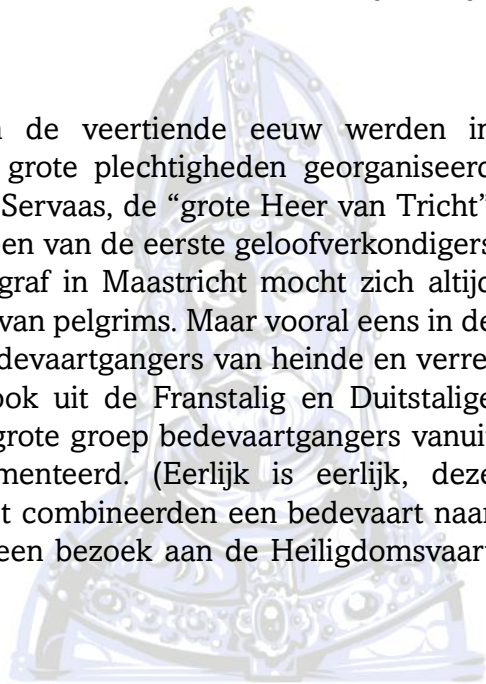
Op de avond van 14 augustus, nog tijdens de Kei-week zal een Night Fever avond worden georganiseerd. Na de Eucharistieviering van 19.00 uur blijft de kerk van 20.00 tot 22.00 uur open voor gebed. Het Allerheiligste wordt uitgesteld, er is de mogelijkheid kaarsen op te steken, te blijven bidden, er is muziek en meditatieve teksten!

Pelgrim – Pastoor Arjen

Het behoeft geen betoog dat onze kerk er één is, waar tradities gerespecteerd en gekoesterd worden. Om dit te onderstrepen, hoeft alleen maar even verwezen te worden naar de afgelopen weken, waar bij de vele plechtigheden rond het afscheid van Paus Franciscus en de keuze van Paus Leo de eeuwenoude tradities een grote rol speelden. Ook het Heilig Jaar dat we vieren en dat onder het motto “Pelgrims van hoop” wordt georganiseerd, is zo’n eerbiedwaardige traditie die vele bedevaartgangers naar Rome doet gaan. Binnen de Nederlandse situatie is de pelgrimage naar de Heiligdomsvaart van Maastricht me bijzonder dierbaar. Destijds was het het onderwerp van mijn afstudeerscriptie van Mediaevistiek en misschien wel mede daardoor heeft het altijd mijn belangstelling gehouden.

Al sinds het einde van de veertiende eeuw werden in Maastricht zevenjaarlijks grote plechtigheden georganiseerd rond de relieken van Sint Servaas, de “grote Heer van Tricht”. De heilige Servatius was een van de eerste geloofverkondigers in de Nederlanden. Zijn graf in Maastricht mocht zich altijd verheugen over de komst van pelgrims. Maar vooral eens in de zeven jaar kwamen de bedevaartgangers van heinde en verre, vanuit Nederland maar ook uit de Franstalige en Duitstalige landen, zelfs een relatief grote groep bedevaartgangers vanuit Hongarije werd gedocumenteerd. (Eerlijk is eerlijk, deze pelgrims van de Aachfahrt combineerden een bedevaart naar de relieken in Aken met een bezoek aan de Heiligdomsvaart van Maastricht.)

Allen kwamen ze af op de grote openbare toningen van de relieken van St Servaas. Vanaf een galerij van de kerk werden deze relieken getoond, zodat grote groepen pelgrims dit vanaf het Vrijthof konden meemaken. Naast de relieken van St Servaas was er ook belangstelling voor de andere belangrijke relieken en

genadebeelden van de stad. Speciaal voor Maastricht waren de heilige doeken, de doeken waarin het lichaam van de gestorven St Servaas gewikkeld was geweest en die van hemelse oorsprong werden geacht. Het was een kenmerk van de bedevaarten in het Rijn-Maasgebied; stofreliken als doel van een bedevaart. Waren dat in Maastricht de “hemelse doeken”, zo waren dat in Aken onder andere het gewaad dat Maria eens droeg, de doek waarin het hoofd van Johannes de Doper had gerust en een kleed verbonden met het Laatste Avondmaal.

Deze stoffen relieken zijn in de loop van de geschiedenis verloren gegaan, maar de Heiligdomsvaart traditie mocht, na een tijd verboden te zijn geweest, na het herstel van

de bisschoppelijke hiërarchie in 1853 een nieuwe toekomst tegemoet gaan. De openbare toningen buiten de kerk, op het Vrijthof, maakte plaats voor toningen in de kerk en een grote processie met de relieken door de stad. Maar de herleving van de devotie en de belangstelling daarvoor was hiermee verzekerd.

Best interessant om na te denken wat daarmee tot uitdrukking wordt gebracht, wat een pelgrim is en wat bedevaart ons kan vertellen over leven en geloof. Daarom gingen we met een groep van 14 studenten naar Maastricht om deze editie van de Heiligdomsvaart mee te maken. Een zeer geslaagd weekend waar we te gast waren in Terlinden bij Noorbeek en vandaar uit de Heiligdomsvaart meemaakten en de omgeving verkenden. Zelfs een ontmoeting met Mgr. Van den Hout completeerde de bedevaartsreis.

Motto's als "pelgrims van hoop" en "Wees een bruggenbouwer" geven het al een beetje aan. Een bedevaart is een tocht van geloof, een reis naar een kerk, een bedevaartsplaats, naar een plechtigheid, die ondernomen wordt, gemotiveerd door een gelovige betrokkenheid. Die betrokkenheid gaat richting geloof, wat door de term. "pelgrims van hoop" wordt uitgedrukt. Hoop is typisch christelijk thema dat er altijd die verwachting mag zijn, dat de wereld anders worden zal, meer naar bedoeling van de schepper. En de pelgrim weet ook dat hij of zij geroepen is om zichzelf daarvoor in te zetten. Als bruggenbouwer, als bringer van hoop, gewoon in de eigen omgeving.

De pelgrim trekt naar een plek, waar gehoopt het wordt het Heilige op een bijzondere manier te ervaren, in een bedevaartkerk, in een beeld waarin een heilige zeer nabij lijkt te zijn, in het zien van de relieken van de heiligen, die op een zo sterke en navolgenswaardige manier het geloof hebben

voorgeleefd. Zo wordt het doel van de bedevaart haast het op weg zijn naar het zien van een stukje van de hemel, van de plek waar God is, en zo een beeld van heel ons leven.

Natuurlijk alles is aan verandering onderhevig en iedere tijd zal tradities ook aanpassen aan de vragen van de eigen periode. Zo maakten de Heilige Jaren van Rome een ontwikkeling door, evenals de Heiligdomsvaarten van Maastricht steeds proberen te reageren op de religieuze vragen van de eigen tijd. Daarbij blijven het eerbiedwaardige en hopelijk ook inspirerende tradities. Mogelijk helpen ze ons te beseffen dat we als pelgrims van hoop door het leven mogen gaan en steeds ook geroepen zijn om als bruggenbouwers actief te zijn.

Annual returning events

New Year's reception / Nieuwjaarsborrel

Ieder jaar wordt er vlak voor het kerstfeest ergens in een restaurant in de stad een gezamenlijk kerstdiner van de studentenparochie georganiseerd. Iedereen kan met kerst en de jaarwisseling aansluiten bij de vieringen in de kathedraal. Vooral het Te Deum op Oudejaarsavond is een mooie, maar helaas niet algemeen bekende traditie, die de moeite van het komen meer dan waard is. Op de tweede donderdag van het nieuwe jaar wordt door de studentenparochie de nieuwjaarsborrel georganiseerd, het moment om nog een keer de goede wensen voor het nieuwe jaar naar elkaar uit te spreken.

Shrove Tuesday

It has been a tradition for several years now, to celebrate Shrove Tuesday together. We used to go to the Pannenkoekenschip to eat pancakes together. A prize for the most original Shrove Tuesday costume is given. We hope to organize this special dinner again this year. We will keep you updated. If you want to be informed, just make sure you get added to the official announcements-app from our student parish!

Prayer traditions International Rosary in May and October

During the month of Our Lady and in the month of the Rosary, there will be the international rosary one Saturday after English Mass. Every decade will be said in different languages (mother tongue of one of our students) and everybody prays together.

Aanbidding en wake op Witte Donderdag

De studentenparochie waakt iedere Witte Donderdag een tijd bij het rustaltaar in de kathedraal.

Tijdens deze periode van aanbidding en bezinning, worden zowel gedeelten uit de Bijbel en mediatieve teksten gelezen.

Zaterdagavond

Iedere tweede zaterdagavond van de maand is er een bijeenkomst na de Engelse Mis. Er is voor deze avonden geen volledig programma gemaakt, maar activiteiten als Bring-and-share meal, bordspelenavond, bowling, karten, samen eten, filmavond, etc. staan in de planning!

Every second Saturday evening in the month, there will be a meeting after English Mass. There is no complete schedual for these evenings, but activities like bring-and-share meal, boardgames night, movie night, bowling night, etc are being planned!

Upcoming events

Heede

It is just “around the corner” but so many people do not know about it, Heede! It is a small town in Germany and famous for its Marian apparitions. Mary appeared there in the 1930's to four children Margaret Gansferth, Greta Gansferth, Anna Schulte, Susanna Bruns next to the church, near their homes, in a meadow, and at other places. She was holding the Divine Child in her arms when she first appeared. Mary appeared to the children an undetermined number of times of which only three were recorded. After the children were forbidden by the Gestapo (and briefly arrested) to go to the place of the original apparition, Mary appeared to them in secret. Prayer, conversion, and the rosary were the primary messages.

During the last decades Heede developed as a beautiful place of worship. As a student parish we will go there for a pilgrimage. During this pilgrimage we will celebrate Mass in the old church in Heede, the St Peter's Church, where the first apparition was seen. We will pray the rosary in the park. There will be a lunchbreak in a restaurant and afterwards we ll pray the way of

the cross open air. We might visit the room of one of the main see-ers, Greta Gansferth. On our way back to Groningen, we will have dinner together

Zomerbedevaart

Het is het plan om de zomer van 2026 naar het Beiers-Oostenrijkse grensgebied te gaan en daar een aantal bijzondere plekken te bezoeken. De reis begint in Groningen en brengt ons aan het einde van de

eerste dag naar Schönstatt, waar we gaan overnachten. De tweede dag komen we aan op onze bestemming in Pfronten. Onderweg bezoeken we de abdij van Ottobeuren, waar een bijzonder kruisbeeld wordt vereerd.

Op de tweede dag vierten we de Eucharistie in de bedevaartskerk van Maria Hilf in Speiden en verkennen van daar uit verder de omgeving. Andere geplande activiteiten: De berg Andechs, vermaard om haar bedevaart.... en bier

Oberammergau en Ettal, van porceleinen bedevaartsmadonna naar houtsnijdersparadijs

Tannheimertal tocht met rozenkransgebed in Weissenbach...

Lechtal met een echte zomerrodelbaan in Elbigenal.

Weekagenda van de kerk

HEILIGE MIS - HOLY MASS

DOORDEWEEKS - WEEKDAYS

12:00h Rozenkrans - Rosary

12:30h Heilige Mis - Holy Mass

MAANDAG-MONDAY

19.30h Aanbidding - Adoration

DONDERDAG - THURSDAY

11:30h Aanbidding – Adoration

12.30h Heilige Mis - Holy Mass

19:00h Heilige Mis – Holy Mass for students

20.00h Bijeenkomst Studentenparochie

ZATERDAG - SATURDAY

16:00h Biecht - Confession

17:00h Heilige Mis - Holy Mass (English)

ZONDAG - SUNDAY

11:00h Heilige Mis - Holy Mass (Dutch)

17:00h Heilige Mis - Holy Mass (Latin)

